KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1850/2006

av den 14 december 2006

om närmare bestämmelser om certifiering av humle och humleprodukter

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1952/2005 av den 23 november 2005 om den gemensamma organisationen av marknaden för humle och om upphävande av förordningarna (EEG) nr 1696/71, (EEG) nr 1037/72, (EEG) nr 879/73 och (EEG) nr 1981/82 [1], särskilt artikel 17, och

av följande skäl:

(1) I artikel 4.1 i förordning (EG) nr 1952/2005 anges det att reglerna för certifiering skall tillämpas för de produkter som avses i artikel 1 i den förordningen och som skördats eller framställts inom gemenskapen.

(2) Närmare bestämmelser om certifiering av humle fastställs i rådets förordning (EEG) nr 1784/77 av den 19 juli 1977 om certifiering av humle [2] och kommissionens förordning (EEG) nr 890/78 av den 28 april 1978 om närmare bestämmelser om certifiering av humle [3]. Eftersom ytterligare ändringar skall göras är det för tydlighetens skull lämpligt att upphäva förordningarna (EEG) nr 1784/77 och (EEG) nr 890/78 och ersätta dem med en enda förordning.

(3) För att skapa ett i huvudsak enhetligt certifieringsförfarande i medlemsstaterna är det nödvändigt att precisera vilka produkter som kommer i fråga, hur hanteringen skall gå till och vilken information som skall ges i de dokument som åtföljer produkterna.

(4) Vissa produkter bör på grund av sin särskilda karaktär och användning undantas från certifieringsförfarandet.

(5) För att humlekottar skall kunna kontrolleras bör en beskrivning som undertecknats av producenten åtfölja humlekottar som görs tillgängliga för certifiering. Denna beskrivning bör innehålla upplysningar som gör det möjligt att identifiera humlet från den tidpunkt då det görs tillgängligt för certifiering till dess att certifikatet är utfärdat.

(6) Enligt artikel 4.2 i förordning (EG) nr 1952/2005 får certifikat utfärdas endast för produkter med de kvalitetsegenskaper som anges som minimikrav. Det bör därför fastställas att sådana minimikrav för avsättning skall gälla för humlekottar från det första handelsledet.

(7) När de kvalitetsegenskaper skall fastställas som humlet måste ha, bör vattenhalten och halten främmande beståndsdelar medräknas. Eftersom humle från gemenskapen är känt för att vara av hög kvalitet, bör nuvarande praxis inom handeln användas som utgångspunkt.

(8) Det bör överlåtas åt medlemsstaterna att besluta vilken metod som skall användas för att fastställa vattenhalten, förutsatt att de metoder som används leder till jämförbara resultat. Vid eventuella tvister bör en gemenskapsmetod användas.

(9) Det bör fastställas strikta regler för blandningar. Därför bör blandningar av humlekottar bara tillåtas om de består av certifierade produkter av samma sort, från samma skörd och från samma produktionsområde. Det bör också fastställas att blandningar skall göras under tillsyn och underkastas samma certifieringsförfarande som de produkter som ingår i blandningen.

(10) När det gäller tillverkning av pulver och extrakt är det, med hänsyn till användarnas krav, lämpligt att på vissa villkor tillåta blandningar av certifierat humle som inte är av samma sort och som kommer från olika produktionsområden.

(11) Humle som framställs av obehandlat certifierat humle får certifieras endast om framställningen sker i en sluten tillverkningsprocess.

(12) För att säkerställa att certifieringsreglerna följs när det gäller humleprodukter bör lämpliga bestämmelser om tillsyn fastställas.

(13) Om en humleprodukt omförpackas under officiell tillsyn utan bearbetning bör det efterföljande certifieringsförfarandet också förenklas.

[1] EUT L 314, 30.11.2005, s. 1. Rättad i EUT L 317, 3.12.2005, s. 29.
[2] EGT L 200, 8.8.1977, s. 1. Förordningen senast ändrad genom 2003 års anslutningsakt.
[3] EGT L 117, 29.4.1978, s. 43. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2125/2004 (EUT L 368, 15.12.2004, s. 8).

(14) För att säkerställa att certifierade produkter kan identifieras, bör det fastställas att förpackningarna skall förses med de uppgifter som krävs för den officiella tillsynen och som information till köparna.

(15) För att användarna skall få exakta upplysningar om ursprung och egenskaper hos de produkter som avsätts, bör gemensamma bestämmelser fastställas om märkning av förpackningar och referensnummer på certifikaten.

(16) Med hänsyn till nuvarande handelspraxis inom vissa områden i gemenskapen bör det anges om humlet avsätts på marknaden med eller utan frö och det bör fastställas att detta skall framgå av certifikatet.

(17) Humle från försökssorter under utveckling kan identifieras genom en namn- eller nummeruppgift.

(18) Det bör ställas särskilda krav på produkter som undantas från certifieringsförfarandet så att det säkerställs dels att dessa produkter inte kan störa den normala avsättningen av certifierade produkter, dels att de är lämpliga för den avsedda användningen och bara används av avsedda mottagare.

(19) Medlemsstaterna bör certifiera produkter i enlighet med denna förordning genom behöriga organ som särskilt utsetts för detta. Förteckningarna över dessa organ bör sändas till kommissionen.

(20) Medlemsstaterna bör fastställa vilka områden som skall betraktas som produktionsområden för humle och sända denna förteckning till kommissionen.

(21) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från förvaltningskommittén för humle.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL 1

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. I denna förordning fastställs närmare bestämmelser om certifiering av humle och humleprodukter.

2. Denna förordning skall tillämpas på

a) produkter som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1952/2005 och som har skördats inom gemenskapen,

b) produkter framställda av sådana produkter som avses i artikel 1 i nämnda förordning vilka antingen har skördats inom gemenskapen eller importerats från tredjeland i enlighet med artikel 9 i den förordningen.

3. Denna förordning skall inte tillämpas på

a) humle som skördats på arealer som tillhör ett bryggeri och som används av bryggeriet i obearbetat eller bearbetat skick,

b) produkter som härrör från humle och under avtal bearbetats för ett bryggeris räkning, under förutsättning att produkterna används av samma bryggeri,

c) humle och produkter som härrör från humle, i små förpackningar avsedda för försäljning till privatpersoner för eget bruk,

d) produkter som tillverkats av isomeriserade humleprodukter.

Artikel 20 skall dock tillämpas på de produkter som avses i a, b och c i den här punkten.

4. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 3 a får bara certifierat humle, certifierade humleprodukter som framställts av certifierat humle och humle som importerats från tredjeländer i enlighet med artikel 9 i förordning (EG) nr 1952/2005 användas vid tillverkning av produkter som framställs av humle.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

a) *obehandlat humle:* humle som bara preliminärt har torkats och förpackats.

b) *behandlat humle:* humle som slutgiltigt har torkats och slutgiltigt förpackats.

c) *humle med frö:* humle som avsätts med ett fröinnehåll på mer än 2 % av vikten.

d) *humle utan frö:* humle som avsätts med ett fröinnehåll på högst 2 % av vikten.

e) *försegling:* förslutning av förpackningar under officiell tillsyn och på ett sådant sätt att förslutningen går sönder när den öppnas.

f) *sluten tillverkningsprocess:* process för behandling eller bearbetning av humle vilken genomförs under officiell tillsyn och på ett sådant sätt att varken humle eller bearbetade produkter kan tillsättas eller avlägsnas under processen. Den slutna tillverkningsprocessen inleds med öppnandet av den förseglade förpackningen med det humle eller de humleprodukter som skall behandlas eller bearbetas och avslutas med förseglingen av den förpackning som innehåller det bearbetade humlet eller humleprodukterna.

g) *parti:* ett antal förpackningar med humle eller humleprodukter som har samma egenskaper och som görs tillgängliga för certifiering samtidigt av en och samma enskilde producent eller producent i en sammanslutning eller av samma bearbetningsanläggning.

h) *produktionsområden för humle:* de områden för produktion som anges i den förteckning som upprättas av berörda medlemsstater.

i) *koncentrerat humlepulver:* produkt som erhålls genom lösningsmedels inverkan på den produkt som erhålls genom malning av humlet, innehållande alla naturliga beståndsdelar av humle.

j) *behörig certifieringsmyndighet:* myndighet eller organ som medlemsstaten har utsett för att genomföra certifieringen och godkänna och kontrollera certifieringscentraler.

k) *märkning:* etikettering och identifiering.

l) *certifieringscentral:* plats där certifieringen sker.

m) *företrädare för en behörig certifieringsmyndighet:* person som är anställd hos den behöriga certifieringsmyndigheten eller hos en tredje part och som har den behöriga certifieringsmyndighetens tillstånd att genomföra certifiering.

n) *officiell tillsyn:* den behöriga certifieringsmyndighetens eller dess företrädares övervakning av certifieringsverksamheten.

o) *isomeriserad humleprodukt:* humleprodukt i vilken alfasyrorna så gott som fullständigt isomeriserats.

KAPITEL 2

HUMLE

Artikel 3

Humle som görs tillgängligt för certifiering

1. Varje parti humle som görs tillgängligt för certifiering skall åtföljas av en beskrivning som undertecknats av producenten och innehåller följande uppgifter:

a) Producentens namn och adress.

b) Skördeår.

c) Sort.

d) Produktionsplats.

e) Skiftesbeteckningen i det integrerade administrations- och kontrollsystemet enligt artikel 17 i rådets förordning (EG) nr 1782/2003 [1] eller utdrag ur fastighetsregistret eller en officiell motsvarighet till detta.

f) Antalet förpackningar i partiet.

2. Beskrivningen enligt punkt 1 skall åtfölja humlepartiet under all bearbetning eller blandning och i varje fall till dess att certifikatet är utfärdat.

Artikel 4

Krav för avsättning

1. Humle skall för att kunna certifieras uppfylla villkoren i artikel 2 a i förordning (EG) nr 1952/2005 och de minimikrav för avsättning som anges i bilaga I till den här förordningen.

2. Företrädare för den behöriga certifieringsmyndigheten skall med tillämpning av någon av metoderna i bilaga II B kontrollera att de minimikrav för avsättning som gäller humlets vattenhalt uppfylls.

[1] EUT L 270, 21.10.2003, s. 1.

Den metod som anges i bilaga II B 2 skall godkännas av den behöriga certifieringsmyndigheten och måste ge resultat med en standardavvikelse på högst 2,0. Om det uppstår en tvist skall kontrollen göras enligt den metod som anges i bilaga II B 1.

3. Kontrollen av att minimikraven för avsättning uppfylls förutom vad gäller vattenhalten skall göras i enlighet med normal handelspraxis.

Om det uppstår en tvist skall kontrollen göras enligt den metod som anges i bilaga II C.

Artikel 5

Provtagning

För genomförandet av de kontroller som avses i artikel 4.2 och 4.3 skall prover tas och behandlas i enlighet med den metod som anges i bilaga II A.

I varje parti skall prover tas från minst en förpackning av tio och i varje fall från minst två förpackningar i ett parti.

Artikel 6

Certifieringsförfarande

1. Certifieringsförfarandet skall omfatta utfärdande av certifikaten samt märkning och försegling av förpackningarna.

2. Certifieringen skall genomföras innan produkten bjuds ut till försäljning och alltid före bearbetning.

Den skall ske senast den 31 mars året efter skördeåret. Medlemsstaterna får fastställa ett tidigare datum.

3. Märkningen skall göras enligt anvisningarna i bilaga III, under officiell tillsyn och efter försegling, på varje förpackning i vilken produkten skall avsättas.

4. Certifieringsförfarandet skall äga rum på odlingen eller i certifieringscentraler.

5. Om humlet byter emballage efter certifieringen, eventuellt i samband med bearbetning, skall humlet genomgå ett nytt certifieringsförfarande.

Artikel 7

Blandningar

1. Humle som certifierats i enlighet med denna förordning får blandas endast under officiell tillsyn i certifieringscentraler.

2. Humle som skall blandas måste komma från samma produktionsområde för humle, samma skörd och vara av samma sort.

3. Genom avvikelse från punkt 2 får dock certifierat humle av gemenskapsursprung som kommer från samma skörd men är av olika sorter och från olika produktionsområden för humle blandas vid tillverkning av pulver och extrakt, under förutsättning att det certifikat som åtföljer produkten anger

a) vilka sorter som använts, humlets produktionsområden och skördeår,

b) procentuell vikt för varje sort som ingår i blandningen; om humleprodukter har använts i kombination med humlekottar vid tillverkningen av humleprodukter, eller om olika humleprodukter har använts, skall den procentuella vikten för varje sort anges baserat på den kvantitet humlekottar som användes vid framställningen av de använda produkterna,

c) referensnummer på de certifikat som utfärdats för det humle och de humleprodukter som ingår.

Artikel 8

Återförsäljning

Humle som återförsäljes inom gemenskapen efter det att ett certifierat parti har delats upp, skall åtföljas av en faktura eller annat dokument upprättat av säljaren som anger certifikatets referensnummer.

Följande upplysningar från certifikatet skall också anges på fakturan eller i dokumentet:

a) Produktens beteckning.

b) Bruttovikt och/eller nettovikt.

c) Produktionsplats.

d) Skördeår.

e) Sort.

KAPITEL 3

HUMLEPRODUKTER

Artikel 9

Certifieringsförfarande

1. Certifieringsförfarandet skall omfatta utfärdande av certifikaten samt märkning och försegling av förpackningarna.

2. Certifieringen skall genomföras innan produkten bjuds ut till försäljning.

3. Märkningen skall göras enligt anvisningarna i bilaga III, under officiell tillsyn och efter försegling, på varje förpackning i vilken produkten skall avsättas.

4. Certfieringsförfarandet skall äga rum i certifieringscentraler.

5. Om humleprodukterna byter emballage efter certifieringen, eventuellt i samband med vidare bearbetning, skall produkten genomgå ett nytt certifieringsförfarande.

Artikel 10

Behandling i en sluten tillverkningsprocess

1. Behandlat humle, framställt av humle som certifierats i obehandlat skick, får certifieras endast om behandlingen ägt rum i en sluten tillverkningsprocess.

Första stycket gäller även produkter som framställs av humle som avses i artikel 1.4.

2. Om humlet behandlas i en certifieringscentral gäller följande:

a) Certifikatet skall inte utfärdas förrän efter behandlingen.

b) Det ursprungliga obehandlade humlet skall åtföljas av den beskrivning som avses i artikel 3.1.

3. Före behandlingen skall det ursprungliga obehandlade humlepartiet tilldelas ett identifieringsnummer. Detta nummer måste anges på det certifikat som utfärdas för det behandlade humlet.

4. Med undantag av de substanser som anges i bilaga IV får endast certifierat humle och certifierade humleprodukter som avses i artikel 1.4 i denna förordning tillsättas den slutna tillverkningsprocessen. De får endast tillsättas i samma skick som då de certifierades.

5. Om bearbetningen i den slutna tillverkningsprocessen vid produktion av extrakt, som framställs med användning av koldioxid, måste avbrytas av tekniska skäl, skall företrädarna för den behöriga certifieringsmyndigheten säkerställa att den förpackning som innehåller mellanprodukten förseglas i det ögonblick då processen avbryts. Förseglingen får endast brytas av företrädare för den behöriga certifieringsmyndigheten när processen sätts igång på nytt.

Artikel 11

Officiell tillsyn vid framställning av humleprodukter

1. Vid framställningen av humleprodukter skall företrädare för den behöriga certifieringsmyndigheten vara närvarande under hela den tid då bearbetningen sker. De skall på lämpligt sätt övervaka alla skeden i framställningen, från det att den förseglade förpackning öppnas som innehåller det humle eller de humleprodukter som skall bearbetas, till dess att förpackning, försegling och märkning av humleprodukten har avslutats. Företrädare för den behöriga certifieringsmyndigheten får vara frånvarande om det genom tekniska åtgärder, som den behöriga certifieringsmyndigheten har godkänt, kan garanteras att bestämmelserna i denna förordning ändå iakttas.

2. Före byte till en annan sats i tillverkningssystemet skall företrädarna för den behöriga certifieringsmyndigheten genom officiell tillsyn försäkra sig om att tillverkningssystemet är tomt, åtminstone i den utsträckning som krävs för att kunna konstatera att innehållet i två olika satser inte kan blandas.

Om humle, humleprodukter, humlerester eller någon annan produkt som härrör från humle finns kvar i tillverkningssystemet, exempelvis i blandnings- eller påfyllningsbehållarna, medan humle från en annan sats bearbetas, måste dessa delar kopplas ifrån genom lämpliga tekniska åtgärder och under officiell tillsyn. De får kopplas tillbaka till tillverkningssystemet endast under officiell tillsyn.

Det får inte finnas någon fysisk förbindelse mellan tillverkningslinjerna för koncentrerat humlepulver och icke-koncentrerat humlepulver när någon av dem är i drift.

Artikel 12

Information och uppgiftsregistrering

1. Driftsledningen på bearbetningsanläggningen skall förse företrädarna för den behöriga certifieringsmyndigheten med all information som rör de tekniska funktionerna i anläggningen.

2. Driftsledningen skall göra exakta noteringar om de bearbetade humlemängderna. För varje sats humle som skall bearbetas skall det upprättas en redogörelse med uppgifter om den ingående och den bearbetade produktens vikt.

Vad beträffar den ingående produkten skall certifikatets referensnummer anges för alla berörda humlepartier och humlesorter. Om mer än en sort används i samma sats skall deras respektive andel av vikten anges i noteringarna.

Vad beträffar den bearbetade produkten skall sorten också framgå av noteringarna eller, om produkten är en blandning, sortsammansättningen anges.

Alla viktangivelser får avrundas till närmaste kilogram.

3. Så snart bearbetningen av en sats har avslutats skall en förteckning över de producerade mängderna upprättas under officiell tillsyn och undertecknas av företrädare för den behöriga certifieringsmyndigheten.

Handlingarna skall förvaras av anläggningens driftsledning under minst tre år.

Artikel 13

Ompackning

1. När humlepulver och humleextrakt fortfarande är i omlopp får ompackning med eller utan vidare bearbetning ske bara under officiell tillsyn.

2. Om ompackning sker utan bearbetning av produkten skall det nya certifieringsförfarandet bara omfatta

a) märkning av den nya förpackningen,

b) angivande av denna märkning och av ompackningen på det ursprungliga certifikatet.

Artikel 14

Blandningar

1. Humleprodukter som certifierats i enlighet med denna förordning får blandas endast under officiell tillsyn i certifieringscentraler.

2. Certifierade humleprodukter som framställts av certifierat humle av gemenskapsursprung som kommer från samma skörd men är av olika sorter och från olika produktionsområden för humle får dock blandas vid tillverkning av pulver och extrakt, under förutsättning att det certifikat som åtföljer produkten anger

a) vilka sorter som använts, humlets produktionsområden och skördeår,

b) procentuell vikt för varje sort som ingår i blandningen; om humleprodukter har använts i kombination med humlekottar vid tillverkningen av humleprodukter, eller om olika humleprodukter har använts, skall den procentuella vikten för varje sort anges baserad på den kvantitet humlekottar som användes vid framställningen av de använda produkterna,

c) referensnummer på de certifikat som utfärdats för det humle och de humleprodukter som ingår.

Artikel 15

Återförsäljning

Humleprodukter som återförsäljes inom gemenskapen efter det att ett certifierat parti har delats upp, skall åtföljas av en faktura eller annat dokument upprättat av säljaren som anger certifikatets referensnummer. Följande upplysningar från certifikatet skall också anges på fakturan eller i dokumentet:

a) Produktens beteckning.

b) Bruttovikt och/eller nettovikt.

c) Produktionsplats.

d) Skördeår.

e) Sort.

f) Plats och datum för bearbetningen.

KAPITEL 4

CERTIFIERING OCH MÄRKNING

Artikel 16

Certifikat

1. Certifikatet skall utfärdas i det handelsled för vilket minimikraven för avsättning gäller.

2. När det gäller humlekottar skall certifikatet innehålla minst följande uppgifter:

a) En beskrivning av produkten.

b) Certifikatets referensnummer.

c) Nettovikt och/eller bruttovikt.

d) Humlets produktionsområde eller produktionsplatsen enligt artikel 4.3 a i förordning (EG) nr 1952/2005.

e) Skördeår.

f) Sort.

g) Uppgiften ”humle med frö” eller ”humle utan frö”.

h) Åtminstone en av de uppgifter som anges i bilaga V och som används av den behöriga certifieringsmyndigheten.

3. När det gäller produkter som framställts av humle skall certifikatet, utöver de uppgifter som anges i punkt 2, innehålla uppgift om plats och datum för bearbetningen.

4. Det referensnummer på certifikatet som avses i punkt 2 b skall bestå av koder som i enlighet med bilaga VI anger certifieringscentral, medlemsstat, skördeår och parti.

Referensnumret skall vara detsamma på alla förpackningar som ingår i ett parti.

Artikel 17

Information på förpackningen

På varje förpackning skall minst följande uppgifter lämnas på ett av gemenskapens språk:

a) En beskrivning av produkten samt uppgiften ”humle med frö” respektive ”humle utan frö” och ”behandlat humle” respektive ”obehandlat humle”, allt efter omständigheterna.

b) Sort eller sorter.

c) Certifikatets referensnummer.

Uppgifterna skall anges med lättläsliga bokstäver av enhetlig storlek med outplånligt tryck.

Artikel 18

Humle från försökssorter

När det gäller humle från försökssorter under utveckling, producerat av ett forskningsinstitut på dess egna odlingar eller av en producent för ett sådant instituts räkning, får de uppgifter som avses i artikel 16.2 f och artikel 17 b ersättas av ett namn eller nummer som identifikation av sorten i fråga.

Artikel 19

Bevis på certifiering

Uppgifterna på varje förpackning och certifikatet som åtföljer produkten skall utgöra bevis om att certifiering har skett.

KAPITEL 5

UNDANTAG

Artikel 20

Särskilda krav

1. I det fall som avses i artikel 1.3 a skall bryggeriet, för varje skörd, senast den 15 november varje år till den behöriga certifieringsmyndigheten sända upplysningar om vilka sorter som odlats, vilka kvantiteter som skördats, produktionsplatser och planterade arealer, samt skiftesbeteckningen i det integrerade administrations- och kontrollsystemet eller utdrag ur fastighetsregister eller en motsvarande officiell beteckning.

Punkt 2 a–d och 2 f skall dessutom gälla i tillämpliga delar, utom när humlet bearbetas eller används i obearbetat skick av bryggeriet självt.

2. I det fall som avses i artikel 1.3 b skall den behöriga certifieringsmyndigheten på bryggeriets begäran, när humlet levererats till den anläggning där det skall bearbetas, upprätta ett dokument där minst följande uppgifter skall införas under bearbetningens gång:

a) Avtalets referensnummer.

b) Det bryggeri som produkterna är avsedda för.

c) Bearbetningsanläggningen.

d) En beskrivning av den bearbetade produkten.

e) Referensnumret på certifikatet eller det likvärdiga intyget för det ursprungliga humlet.

f) Den bearbetade produktens vikt.

Det dokument som avses i första stycket skall förses med ett referensnummer som också skall anges på förpackningen.

När det gäller blandningar av humle skall dessutom följande anges i dokumentet och på förpackningen:

”Blandning av humle för eget bruk. Får inte säljas.”

3. I det fall som avses i artikel 1.3 c får förpackningens vikt inte överstiga

a) 1 kg för humlekottar eller humlepulver,

b) 300 g för extrakt, pulver och nya isomeriserade produkter.

En beskrivning av produkten samt vikten måste anges på förpackningen.

KAPITEL 6

CERTIFIERINGSORGAN

Artikel 21

Behörig certifieringsmyndighet

1. Medlemsstaterna skall utse en behörig certifieringsmyndighet och se till att nödvändiga kontroller och förfaranden genomförs för att garantera att humlet och humleprodukterna håller minimikvalitet och kan spåras.

2. Den behöriga certifieringsmyndigheten eller dess företrädare skall genomföra certifieringen. Den skall ha de resurser som krävs för att kunna utföra sina arbetsuppgifter.

3. Den behöriga certifieringsmyndigheten ansvarar för kontrollen av att bestämmelserna i denna förordning efterlevs. Regelbundenheten eller frekvensen för dessa kontroller skall bestämmas av medlemsstaten på grundval av en riskanalys, men minst en kontroll per månad skall genomföras. Varje år skall det göras en utvärdering av hur effektiva parametrarna i tidigare års riskanalyser har varit.

Artikel 22

Godkännande av certifieringscentraler

1. Den behöriga certifieringsmyndigheten skall godkänna certifieringscentraler som är juridiska personer eller som har tillräcklig rättskapacitet för att enligt den nationella lagstiftningen kunna inneha rättigheter och skyldigheter, och den skall se till att dessa har tillräckliga resurser för att kunna utföra de arbetsuppgifter som krävs för provtagning, analyser, statistikföring och registrering.

Den behöriga certifieringsmyndigheten skall på grundval av en riskanalys, men minst två gånger per kalenderår, genomföra stickprovskontroller på plats i certifieringscentralerna för att kontrollera att bestämmelserna i föregående stycke efterlevs. Varje år skall det göras en utvärdering av hur effektiva parametrarna i tidigare års riskanalyser har varit.

2. Om det konstateras att beståndsdelar som inte är tillåtna har använts vid framställningen av humleprodukter, eller om de beståndsdelar som använts inte motsvarar uppgifterna i certifikatet enligt artikel 16, och om detta kan tillskrivas certifieringscentralen som en medveten handling eller allvarligt fel, skall den behöriga certifieringsmyndigheten återkalla godkännandet av certifieringscentralen.

Ett nytt godkännande får inte beviljas inom de första tolv månaderna efter återkallandet. På anhållan av den certifieringscentral vars godkännande har återkallats skall ett nytt godkännande utfärdas efter två år, eller i allvarliga fall efter tre år, efter det att godkännandet återkallades.

KAPITEL 7

MEDDELANDEN OCH OFFENTLIGGÖRANDE AV FÖRTECKNINGARNA

Artikel 23

Meddelanden

1. Medlemsstaterna skall senast den 30 juni 2007 till kommissionen lämna uppgifter om

a) den behöriga certifieringsmyndighetens namn och adress,

b) de åtgärder som vidtagits för att genomföra denna förordning.

2. Medlemsstaterna skall senast den 30 juni varje år till kommissionen överlämna

a) en förteckning över produktionsområden för humle,

b) en förteckning över certifieringscentralerna och den kod som varje central har tilldelats,

c) uppgifter om ändringar som skett av den behöriga certifieringsmyndighetens namn och adress under det föregående året.

Artikel 24

Offentliggörande av förteckningarna

Kommissionen skall se till att förteckningen över produktionsområdena för humle och förteckningen över certifieringscentralerna och deras koder uppdateras varje år och finns tillgänglig på kommissionens webbplats ([1]).

KAPITEL 8

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 25

Upphävande

Förordning (EEG) nr 1784/77 och förordning (EEG) nr 890/78 skall upphöra att gälla.

Hänvisningar till de upphävda förordningarna skall anses som hänvisningar till denna förordning och skall läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga VII.

Artikel 26

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 april 2007.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 14 december 2006.

På kommissionens vägnar
Mariann FISCHER BOEL
Ledamot av kommissionen

([1]) http://ec.europa.eu

BILAGA I

MINIMIKRAV FÖR AVSÄTTNING AV HUMLEKOTTAR

(enligt artikel 4)

Egenskaper	Beskrivning	Maximiinnehåll (% av vikten)	
		Behandlat humle	Obehandlat humle
a) Vattenhalt	Vatteninnehåll	12	14
b) Blad och stjälkar	Delar av örtblad och stjälkar, stjälkar, skaft från blad eller humlekottar. Kotteskaft räknas som stjälkar endast om de är längre än 2,5 cm.	6	6
c) Humleavfall	Småpartiklar som uppkommer vid maskinskörd, varierande i färg mellan mörkt grön och svart, och som vanligtvis inte kommer från humlekotten. Det angivna maximiinnehållet får innefatta beståndsdelar från andra humlesorter än dem som skall certifieras upp till högst 2 % av vikten.	3	4
d) För ”humle utan frö”, frön	Mogna frön	2	2

BILAGA II

Metoder som avses i artikel 4.2 och i artikel 5

A. PROVTAGNING

Följande metod skall användas för att ta prov på humlekottar i syfte att bestämma vattenhalten och, i förekommande fall, halten främmande beståndsdelar:

1. **Prover**

a) *Förpackat humle*

Ur det antal förpackningar som anges i artikel 5 tas tillräckligt med prover för att motsvara förpackningarnas proportionella vikt; mängden humlekottar skall vara representativ för förpackningarna.

b) *Humle i lös vikt*

Lika stora mängder tas ut från fem till tio olika ställen i partiet, såväl från ytan som från olika djup. Proverna placeras så snabbt som möjligt i en behållare. För att undvika snabb förstöring skall den uttagna humlemängden vara så stor att den pressas samman hårt när behållaren tillsluts.

Den sammanlagda vikten på proverna skall vara minst 250 g.

2. **Blandning**

Proverna blandas omsorgsfullt så att de blir representativa för partiet.

3. **Underindelning av proverna**

Efter blandningen tas ett eller flera representativa prover som placeras i en vatten- och lufttät behållare av exempelvis metall, glas eller plast, förutom i de fall då bara innehållet av främmande partiklar skall undersökas.

4. **Lagring**

Förutom under transport måste proverna förvaras kallt. Vid undersökning eller analys måste proverna först få återgå till rumstemperatur innan behållarna öppnas.

B. METODER FÖR KONTROLL AV VATTENHALTEN I HUMLE

1. **Metod i)**

Prover som tas för analys av vattenhalt bör inte sönderdelas. Det är viktigt att de inte utsätts för luftens påverkan utom under kortast möjliga tid då de överförs från behållaren till vägningsglaset (vilket förses med lock).

Utrustning

Våg med känslighet ned till 0,005 g.

Elektrisk torkugn med termostatreglering på 105–107 °C (ugnens effektivitet kontrolleras med kopparsulfattest).

Metalldosor med en diameter på 70–100 mm, 20–30 mm djupa och försedda med tättslutande lock.

Vanliga exsickatorer som är lagom för dosorna och som innehåller ett torkmedel, t.ex. kiselgel med indikator.

Förfarande

Väg upp 3–5 g humle i en dosa och tillslut locket före vägningen. Utför arbetet så snabbt som möjligt. Ta av locket och ställ dosan i ugnen under exakt en timme. Tillslut snabbt, ställ dosan att svalna under minst 20 minuter i exsickatorn och väg den sedan.

Beräkning

Beräkna viktförlusten i procent av humlets ursprungliga vikt. Tillåten maximal avvikelse för varje uppvägning är 1 %.

2. **Metod ii)**

Använd antingen en elektronisk våg, som torkar humlet med hjälp av infraröd bestrålning eller varmluft, eller en elektrisk mätapparat, som anger provets vattenhalt på en skala.

C. METOD FÖR KONTROLL AV INNEHÅLLET AV FRÄMMANDE BESTÅNDSDELAR

1. **Bestämning av andel blad, stjälkar och humleavfall**

Sikta fem prover på vardera 100 g (eller ett prov på 250 g) genom en sikt med en maskstorlek på 2–3 mm. Samla ihop lupulin, avfall och frön och tag bort fröna för hand. Ställ proverna åt sidan. Överför innehållet i 2–3 mm-sikten till en sikt med en maskstorlek på 8–10 mm och sikta på nytt.

Humlekottarna, blad, stjälkar och främmande beståndsdelar tas bort från sikten för hand medan humlekottarnas blad, frön, lupulinavfall och vissa blad och stjälkar faller igenom sikten. Detta material sorteras för hand i följande grupper:

1. Blad och stjälkar.

2. Humle (blad från humlekottar, humlekottar och lupulin).

3. Avfall.

4. Frön.

Det är ytterst svårt att exakt skilja avfall från lupulin, men det är att möjligt att på ett ungefär bestämma proportionerna genom att använda en sikt med en maskstorlek på 0,8 mm.

Vid beräkning av andelen lupulin skall hänsyn tas till att lupulinets täthet är fyra gånger större än avfallets.

De olika grupperna vägs och procentandelen för varje grupp i förhållande till det ursprungliga provets vikt fastställs.

2. **Bestämning av fröinnehåll**

Ett prov på 25 g läggs i en metallbehållare med lock och placeras i en 115 °C varm torkugn under två timmar för att neutralisera den klistriga kådan.

Det torkade provet sveps in i en grovvävd bomullsduk och gnids kraftigt eller bankas mekaniskt så att humlefröna lossnar. Den torkade, finfördelade humlen avskiljs från fröna med hjälp av en kvarn eller en sikt av metall med en maskstorlek på 1 mm.

Andra kvarvarande beståndsdelar avlägsnas från fröna med hjälp av en sluttande yta täckt med smärgelpapper eller på annat sätt som resulterar i att stjälkar och andra beståndsdelar stannar kvar medan fröna rullar av.

Väg fröna och beräkna procentandelen frön i förhållande till det ursprungliga provets vikt.

BILAGA III

MÄRKNING AV FÖRPACKNINGAR

(enligt artiklarna 6.3 och 9.3)

Förpackningarna skall märkas på följande sätt, beroende på typen av förpackning:

a) Humlekottar i stora eller små balar

— med tryck på förpackningen, eller

— med tryck på en självhäftande försegling.

b) Humlepulver i paket

— med tryck på förpackningen, eller

— med tryck på en självhäftande försegling.

c) Humlepulver eller humleextrakt i metalldosor

— med tryck på dosan, eller

— med tryck på en självhäftande försegling eller prägling i metallen.

d) Förseglad förpackning som innehåller ett parti paket eller dosor med pulver eller extrakt

— med tryck på den förseglade förpackningen eller den självhäftande förseglingen, och

— med tryck på varje paket eller dosa med pulver eller extrakt i den förseglade förpackningen, eller på dess självhäftande försegling.

BILAGA IV

Substanser som avses i artikel 10.4

Substanser som är tillåtna vid standardisering av humleextrakt:

1. Glykossirap.
2. Varmvattenextrakt baserat på humle.

BILAGA V

UPPGIFTER SOM AVSES I ARTIKEL 16.2 h

— *På bulgariska:* Сертифициран продукт – Регулация (ЕК) № 1850/2006,

— *På spanska:* Producto certificado — Reglamento (CE) nº 1850/2006,

— *På tjeckiska:* Ověřený produkt – Nařízení (ES) č. 1850/2006,

— *På danska:* Certificeret produkt — Forordning (EF) nr. 1850/2006,

— *På tyska:* Zertifiziertes Erzeugnis — Verordnung (EG) Nr. 1850/2006,

— *På estniska:* Sertifitseeritud Produkt – Määrus (EÜ) nr 1850/2006,

— *På grekiska:* Πιστοποιημένο προϊόν — κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1850/2006,

— *På engelska:* Certified product — Regulation (EC) No 1850/2006,

— *På franska:* Produit certifié — Règlement (CE) nº 1850/2006,

— *På italienska:* Prodotto certificato — Regolamento (CE) n. 1850/2006,

— *På lettiska:* Sertificēts produkts – Regula (EK) Nr. 1850/2006,

— *På litauiska:* Sertifikuotas produktas – Reglamentas (EB) Nr. 1850/2006,

— *På ungerska:* Tanúsított termék – 2006/1850/EK rendelet,

— *På maltesiska:* Prodott Iccertifikat — Regolament (KE) Nru 1850/2006,

— *På nederländska:* Gecertificeerd product — Verordening (EG) nr. 1850/2006,

— *På polska:* Produkt certyfikowany – Rozporządzenie (WE) nr 1850/2006,

— *På portugisiska:* Produto certificado — Regulamento (CE) n.º 1850/2006,

— *På rumänska:* Produs certificat – Regulamentul (CE) nr. 1850/2006,

— *På slovakiska:* Certifikovaný výrobok – Nariadenie (ES) č. 1850/2006,

— *På slovenska:* Certificiran pridelek – Uredba (ES) št. 1850/2006,

— *På finska:* Varmennettu tuote – Asetus (EY) N:o 1850/2006,

— *På svenska:* Certifierad produkt – Förordning (EG) nr 1850/2006.

BILAGA VI

CERTIFIKATENS REFERENSNUMMER: KODER OCH SAMMANSÄTTNING

(enligt artikel 16.4)

1. CERTIFIERINGSCENTRAL

   Ett nummer mellan 0 och 100 som meddelas av medlemsstaten.

2. MEDLEMSSTATER SOM GENOMFÖR CERTIFIERING

   BE för Belgien
   BG för Bulgarien
   CZ för Tjeckien
   DK för Danmark
   DE för Tyskland
   EE för Estland
   EL för Grekland
   ES för Spanien
   FR för Frankrike
   IE för Irland
   IT för Italien
   CY för Cypern
   LV för Lettland
   LT för Litauen
   LU för Luxemburg
   HU för Ungern
   MT för Malta
   NL för Nederländerna
   AT för Österrike
   PL för Polen
   PT för Portugal
   RO för Rumänien
   SI för Slovenien
   SK för Slovakien
   FI för Finland
   SE för Sverige
   UK för Förenade kungariket

3. SKÖRDEÅR

   De två sista siffrorna i skördeåret.

4. IDENTIFIKATION AV PARTIET

   Det nummer som den behöriga certifieringsmyndigheten har gett partiet (t.ex. 12 BE 77 170225).

BILAGA VII

Jämförelsetabell (som avses i artikel 25)

Förordning (EEG) nr 1784/77	Förordning (EEG) nr 890/78	Denna förordning
		Artikel 1.1
Artikel 1.1		Artikel 1.2 och 1.3
Artikel 7		Artikel 1.4
Artikel 6.1	Artikel 1	Artikel 2
	Artikel 2	Artikel 3
	Artikel 3	Artikel 4
	Artikel 4	Artikel 5
Artikel 1.2–1.5	Artikel 7	Artikel 6
Artikel 8		Artikel 7
	Artikel 9a	Artikel 8
Artikel 1.2–1.5	Artikel 7	Artikel 9
	Artikel 8	Artikel 10
	Artikel 8a.1 och 8a.2	Artikel 11
	Artikel 8a.3, 8a.4 och 8a.5	Artikel 12
	Artikel 9	Artikel 13
Artikel 8		Artikel 14
	Artikel 9a	Artikel 15
Artikel 2.1		Artikel 16.1
Artikel 5.1	Artikel 5 och 5a	Artikel 16.2
Artikel 5.2		Artikel 16.3
	Artikel 6.1 och 6.2	Artikel 16.4
Artikel 4		Artikel 17
Artikel 5a		Artikel 18
Artikel 3		Artikel 19
	Artikel 10	Artikel 20
Artikel 1.6		Artikel 21
	Artikel 8a.8	Artikel 22
Artikel 9	Artikel 6.3 och artikel 11	Artikel 23
		Artikel 24
		Artikel 25
		Artikel 26
	Bilaga I	Bilaga I
	Bilaga II	Bilaga II
	Bilaga IV	Bilaga III
	Bilaga V	Bilaga IV
	Bilaga IIA	Bilaga V
	Bilaga III	Bilaga VI
		Bilaga VII